

קהילת יזמ"ה
במודיעין

קבלת שבת

חזזה לך ברח

מילים: [יענקל'ה רוטבליט](#), לחן: [שלום חנוך](#)

הגמדים מוצאים מקלט באגדות

צללים כהים פוסעים אט אט

אל תוך הלילה

באור לבן מאחורי דלתות כבודות

שם בבתים גבוהי קומה

העיר סגורה לה.

חזזה לך ברח, חזזה לך ברח

הלילה הוא אפל כל כך.

חוזה לך ברח, חוזה לך ברח
הלילה הוא אפל כל כך.

הבהוב סיגריה שם בחושך מאדים
מתוך היער האפל הזה לפתע
וסינדרלה ממתינה לגמדים
וברחוב רובץ החטא ליד כל פתח.
מתוך בתים גבוהים הגמדים כולם
פתאום באים אחד אחד אל סינדרלה
כי סינדרלה היא האגדות כולן
כי אין אחת באגדות אשר תדמה לה.

חוזזה לך ברח, חוזזה לך ברח
הלילה הוא אפל כל כך.

שומר נפשו נמלט, שומר נפשו תמים
כי אין בעיר מקלט ואין בה רחמים.
חוזזה לך ברח, חוזזה לך ברח...
והם שבים אל הבתים גבוהי קומה
והם חומקים אחד אחד מתוך היער
רק סינדרלה עוד ניצבת במקומה
כשהם בורחים לאגדות סוגרים השער.

שומר נפשו נמלט, שומר נפשו תמים
כי אין בעיר מקלט ואין בה רחמים.

חוזה לך ברח, חוזה לך ברח
הלילה הוא אפל כל כך.

שיר העמק

מילים: [נתן אלתרמן](#), לחן: [דניאל סמבורסקי](#)

בָּאָה מְנוּחָה לַיָּגַעַ

וּמְרֻגּוּעַ לְעֵמֶל.

לַיְלָה חֹר מְשֻׁתָּרַעַ

עַל שְׂדוֹת עֵמֶק יִזְרְעֵאל.

טַל מְלִמְטָה וּלְבָנָה מֵעַל,

מִבֵּית אֶלְפָּא עַד נְהַלֵּל.

מַה, מַה לַיְלָה מְלִיל?

דְּמָמָה בִּיזְרְעֵאל.

נוֹמָה עֵמֶק, אֶרֶץ תְּפֹאֲרֹת,

אָנוּ לָךְ מְשֻׁמְרֹת.

אֶפֶל בְּהַר הַגְּלִבּוּעַ,
סוּס דוֹהֵר מְצַל אֶל צַל.
קוֹל זַעֲקָה עָף גְּבוּהָ,
מִשְׁדּוֹת עֵמֶק יִזְרְעֵאל.
מִי יָרָה וּמִי זֶה שֵׁם נֶפֶל
בֵּין בַּיִת אֱלֹפָא וְנֶהְלֵל?
מַה, מַה לַּיָּקָה מְלִיל?...
מַה, מַה לַּיָּקָה מְלִיל?...

יָם הַדְּגוֹן מִתְנוּעֵעַ,
שִׁיר הָעֶדָר מְצַלְצַל,
זוֹהֵי אֶרֶץ וּשְׁדוֹתֶיהָ,
זֶהוּ עֵמֶק יִזְרְעֵאל.
תִּבְרַךְ אֶרֶץ וְתִתְהַלַּל
מִבַּיִת אֱלֹפָא עַד נֶהְלֵל.
מַה, מַה לַּיָּקָה מְלִיל?...

לא טוב היות האדם לבדו
אבל הוא לבדו בין כה וכה.
והוא לבדו יודע
שגם אם יתמהמה
בוא יבוא, הוא יבוא

לא טוב היות האדם לבדו

מילים: [נתן זך](#), לחן: [מתי כספי](#)

לא טוב היות האדם לבדו
אבל הוא לבדו בין כה וכה.
לא טוב היות האדם לבדו
אבל הוא לבדו בין כה וכה.
והוא מחכה והוא לבדו
והוא מתמהמה והוא לבדו.

והוא לבדו יודע
שגם אם יתמהמה
בוא יבוא, הוא יבוא

לא טוב היות האדם לבדו
אבל הוא לבדו בין כה וכה.

כולנו זקוקים לחסד

מילים: [נתן זר](#), [לחן](#): [אילן וירצברג](#)

כולנו זקוקים לחסד, כולנו זקוקים למגע.
לרכוש חום לא בכסף, לרכוש מתוך מגע.
לתת בלי לרצות לקחת, ולא מתוך הרגל.

כמו שמש שזורחת, כמו צל אשר נופל.

בואי ואראה לך מקום, שבו עוד אפשר לנשום.

כולנו רוצים לתת, רק מעטים יודעים איך.
צריך ללמוד כעת שהאושר לא מחייך,
שמה שניתן אי פעם, לא יילקח לעולם.

שיש לכל זה טעם, גם כשהטעם תם...
בואי ואראה לך מקום, שבו עוד מאיר אור יום.

כולנו רוצים לאהוב, כולנו רוצים לשמוח.

כדי שיהיה לנו טוב, שיהיה לנו כח.

כמו שמש שזורחת, כמו צל אשר נופל.

בואי ואראה לך מקום, שבו עוד אפשר לנשום.